

บทคัดย่อ

- ชื่อเรื่อง : มุมมองของคนในชุมชนเกี่ยวกับกิจกรรมการท่องเที่ยว : กรณีศึกษา บ้านนาอวน
เมืองหลวงพระบาง แขวงหลวงพระบาง สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว
- โดย : เยียล่อ เยียวือ
- ชื่อปริญญา : บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต (หลักสูตรนานาชาติ)
- สาขาวิชา : การจัดการการท่องเที่ยว (หลักสูตรนานาชาติ)
- ประธานกรรมการที่ปรึกษา : ดร.สุธิดา แจ่มใส ไวท์
- ศัพท์สำคัญ : การท่องเที่ยว มุมมองชุมชน หลวงพระบาง สปป. ลาว

การวิจัยครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษา ทักษะคติของคนในชุมชนชาวม้ง ที่มีต่อการดำเนินกิจกรรมการท่องเที่ยวโดยชุมชนมีส่วนร่วม ในชุมชนบ้านนาอวน เมืองหลวงพระบาง แขวงหลวงพระบาง สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว (สปป. ลาว) ซึ่งเป็นหมู่บ้านที่ได้รับการพัฒนาให้เป็นชุมชนที่มีกิจกรรมการท่องเที่ยว เมื่อปี พ.ศ. 2548 จากการสนับสนุนของหน่วยงานองค์การท่องเที่ยวแห่งชาติลาว และธนาคารพัฒนาแห่งเอเชีย โดยใช้วิธีการวิจัยเชิงคุณภาพ ที่ผู้ให้ข้อมูลหลัก คือ ผู้ที่อาศัยอยู่ในหมู่บ้าน โดยเป็นหัวหน้าครอบครัวจากทุกครัวเรือน ที่มีในหมู่บ้านจำนวนรวมทั้งสิ้น 60 ครัวเรือน ใช้วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูลโดยการสัมภาษณ์แบบกึ่งโครงสร้าง และได้ใช้การวิเคราะห์ข้อมูลโดยการเปรียบเทียบเนื้อหาและตีความการสัมภาษณ์ มีการตรวจสอบข้อมูลแบบหลายมุมมอง เพื่อนำมาสู่การเสนอผลการวิจัยแบบพรรณนา

ผลการศึกษาพบว่า การท่องเที่ยวไม่มีผลกระทบต่อการดำรงชีวิตของชุมชนที่สามารถเห็นได้ชัดเจนเนื่องจากจำนวนนักท่องเที่ยวที่เข้าไปในชุมชนในระยะเวลาสั้น ชุมชนมีทัศนคติที่ดีต่อการเข้าไปพัฒนาของภาครัฐ อย่างไรก็ตามชุมชนมองว่า การท่องเที่ยวมีทั้งผลดี และผลเสียต่อด้านเศรษฐกิจ สังคมวัฒนธรรม และสิ่งแวดล้อม ผลดีด้านเศรษฐกิจพบว่า ชุมชนได้รับการพัฒนาสิ่งอำนวยความสะดวก เช่น ไฟฟ้า น้ำประปาและถนน ชุมชนมีรายได้โดยมีอาชีพเสริมจากการจำหน่ายสินค้าที่ระลึก และมีการส่งเสริมสินค้าผลิตภัณฑ์ท้องถิ่น ผลเสียด้านเศรษฐกิจพบว่า มีปัญหารายได้ที่เป็นฤดูกาล รายได้ไม่ได้ตกเป็นของชุมชนทั้งหมด ผลดีด้านสังคมและวัฒนธรรมพบว่า สังคมมีความเจริญสะดวกสบายมากขึ้น มีการใช้เครื่องมือที่ใช้ทันสมัย เช่น ครอบครัวมีโอกาสได้ใช้รถยนต์ และมีเครื่องใช้ไฟฟ้า เป็นผลให้ครอบครัวมีเวลาอยู่ด้วยกันมากขึ้น ซึ่งคนในชุมชนตระหนักถึงคุณค่าทางวัฒนธรรม เพราะเห็นว่าวัฒนธรรมเป็นสิ่งดึงดูดใจและสร้างความสนใจ ให้นักท่องเที่ยว

การท่องเที่ยวมีผลต่อการเพิ่มบทบาทของ ผู้หญิง ผู้สูงอายุ เด็ก และคนพิการ การท่องเที่ยวมีผลต่อการอนุรักษ์วัฒนธรรมของชุมชน และเป็นการส่งเสริมให้เด็กกลับมาเรียนรู้วัฒนธรรม ผลเสียด้านสังคมและวัฒนธรรมพบว่า เกิดปัญหาข้อขัดแย้งระหว่างคนในชุมชนด้วยกันเอง และระหว่างคนในกับคนนอกชุมชนที่เข้ามาทำกิจกรรมในหมู่บ้าน คนในหมู่บ้านเริ่มเห็นการเปลี่ยนแปลงในด้านสิ่งปลูกสร้าง โดยเฉพาะมีการสร้างบ้านอยู่อาศัย ที่นำเอาวัสดุที่ทันสมัยมาใช้ในการก่อสร้าง มีนักท่องเที่ยวบางกลุ่มได้แสดงพฤติกรรมไม่เหมาะสมต่อเด็กในชุมชน ผลดีด้านสิ่งแวดล้อมพบว่าการท่องเที่ยวทำให้สิ่งแวดล้อมในชุมชนดีขึ้น เนื่องจากมีแนวทางและกฎระเบียบต่างๆ ในการรักษาสภาพแวดล้อมของชุมชนและทำให้คนในชุมชนได้ตระหนักถึงคุณค่าของสิ่งแวดล้อม ผลเสียด้านสิ่งแวดล้อมพบว่า เกิดปัญหาฝุ่นละออง มลพิษทางอากาศ และเสียง ซึ่งผลของการศึกษานี้ ได้แสดงให้เห็นว่า การใช้ชุมชนเป็นแหล่งท่องเที่ยว โดยนำวัฒนธรรม ชีวิตความเป็นอยู่ของท้องถิ่น เป็นสิ่งดึงดูดใจนักท่องเที่ยว อาจทำให้วัฒนธรรมที่แท้จริงของชุมชน มีการบิดเบือนและถูกทำลายลงอย่างช้าๆ แนวทางแก้ไข จึงควรเน้นการส่งเสริมให้คนในชุมชน ได้เข้ามามีส่วนร่วมในกระบวนการตัดสินใจมากยิ่งขึ้น โดยเฉพาะในช่วงเริ่มต้นของการพัฒนากิจกรรมการท่องเที่ยว เพื่อนำไปสู่การพัฒนาการท่องเที่ยวที่ยั่งยืนต่อไป

ABSTRACT

TITLE: LOCAL RESIDENT PERSPECTIVES TOWARD TOURISM : A CASE
STUDY OF NAOUAN VILLAGE, LUANGPRABANG PROVINCE, LAO
PEOPLE'S DEMOCRATIC REPUBLIC

BY: YIALAW GNIAVEU

DEGREE: MASTER OF BUSINESS ADMINISTRATION

MAJOR: TOURISM MANAGEMENT (INTERNATIONAL PROGRAM)

CHAIR: SUTHIDA JAMSAI WHYTE, Ph.D.

KEYWORDS: PERSPECTIVE / LOCAL RESIDENTS / TOURISM / LUANGPRABANG /
LAO PDR

The main aim of the research was to study the thoughts of local Hmong residents of the village of Naouan towards Community-Based Tourism supported since 2005 by the Lao National Tourism Administration and the Asian Development Bank. Qualitative research methods involving semi-structured interviews were used to collect data from the family heads of a sample group of 60 families living in the community. Data were analyzed using comparative and interpretative techniques. Triangulation was also used and the results were described using descriptive analysis. Findings showed that there were no clear effects of tourism on the NaOuan community as the tourist numbers were low and stays were short. The community had a positive perspective towards tourism but at the same time was cognizant of its negative and positive impacts on the community's economy, socio-cultural framework, and environment. Perceived positive economic impacts included increased spending on electricity, roads and water. Opportunities to earn income from the sale of souvenirs increased and this stimulated the production of local products. Negative economic impacts included the seasonal uncertainties of tourism, tourism income not directly flowing to the community, and higher costs of living. The modernization of the community was perceived as a positive socio-cultural impact, making community life more convenient through the use of vehicles and electrical products and enabling members to spend more time with each other. Community members realized the value of their

culture and its power to attract and interest tourists. Tourism had a positive impact on the preservation of the community's culture and stimulated an interest in cultural studies among the community's children. Tourism also stimulated the roles played by the community's women, children, elderly, and disabled. Negative socio-cultural impacts included disagreements between community members and outsiders who entered the community and undertook activities there. Changes were made to the community's architecture, especially to houses built using modern materials. Some groups of tourists displayed inappropriate behavior towards the community's children. Positive environmental impacts included an improvement in the community's surroundings, an increase in environmental regulations and planning, and a development of awareness of the environment's value among the community. Negative impacts included air and noise pollution and increased dust levels. The study concluded that there was a danger of the local culture being commercialized and losing its authenticity without greater input from the community itself to the tourism decision-making processes.